

Arrest

nr. 252 419 van 9 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. LYDAKIS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van Guinee te bezitten. U woonde afwisselend in de stad Kamsar en een dorp. U studeerde de koran in het dorp en u werkte in een garage. U heeft drie kinderen van verschillende vrouwen. Uw oudste broer, A.C., verliet Guinee in 2004 omwille van politieke problemen, waarna hij zich in België vestigde.

Na de dood van uw vader, u herinnert zich de datum niet meer, kende u problemen met uw twee stiefmoeders. Er was vaak ruzie in huis, bijvoorbeeld omdat ze geen eten meer voor u maakten. Soms werd er gevochten en kwamen de burens bemiddelen. U had het gevoel dat ze u het huis wilden uitzetten en dat ze het huis voor henzelf wilden hebben.

U had de landdocumenten van het huis reeds in uw bezit, uw broer A.C. had ze aan u toevertrouwt voor hij het land verliet, en u besloot om het huis te verkopen zonder de toestemming van uw stiefmoeders. U vertelde uw problemen aan een vriend, die u voorstelde om het huis te verkopen aan zijn commandant, Ab.. Hij ging het huis bezoeken, jullie onderhandelden over de prijs en hij besloot om het huis van u te kopen. U aanvaardde het geld, u contacteerde uw jongere broer, Al.C., er vertelde hem over de situatie. U bracht uw kinderen onder bij Abu Mara, een vriend van u, en u vertrok naar Conakry. Samen met uw broer, Al.C. (O.V. X, CGVS X) verliet u Guinee op 19 april 2016. Abu Mara vertelde u na uw vertrek dat de commandant met zijn mannen naar het huis zijn gegaan en uw overgebleven familie uit het huis hebben gezet. Uw stiefmoeders waren niet akkoord en besloten klacht neer te leggen bij justitie. Justitie heeft hen gelijk gegeven, waardoor ze terug in hun huis konden. De commandant was dan het huis en zijn geld kwijt. Hij ging naar u op zoek en verspreidde uw foto in het hele land.

U reisde samen met uw broer via Mali, Niger en Libië naar Italië, waar uw vingerafdrukken werden genomen. Op 5 september 2016 kwam u aan in België, waar u een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. In het kader van de Dublin procedure werd u teruggestuurd naar Italië. U keerde na drie of vier maanden terug naar België.

Op 24 juli 2019 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 21 september 2020 werd u verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS. U legt in het kader van uw huidig verzoek een kopie van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaring over de problemen die geleid hebben tot uw vertrek uit Guinee, dient te worden opgemerkt dat u en uw broer, Al.C. (O.V. X, CGVS X), zich op dezelfde problemen baseren (CGVS X, p. 7). In hoofde van uw broer werd een weigeringsbeslissing genomen, waarbij rekening werd gehouden met uw verklaringen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich derhalve op. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt. U en uw broer verklaren beiden dat jullie Guinee hebben verlaten na de verkoop van het huis van jullie vader waardoor jullie heden in Guinee vrezend vervolgd te worden (CGVS X, p. 11-13; CGVS X, p. 12-13). Echter leggen jullie geheel tegenstrijdige verklaring af over jullie familiesamenstelling en het verloop van de problemen die jullie in Guinee hebben gekend, waardoor en geen enkel geloof aan jullie verklaringen kan worden gehecht.

Vooreerst wordt opgemerkt dat u en uw broer geheel tegenstrijdige verklaringen afleggen over de samenstelling van jullie familie met wie jullie in Guinee problemen zouden hebben gekend. Uw broer verklaart dat hij twee stiefmoeders heeft, H.S. en F.B. en dat zij reeds aanwezig waren voor de geboorte van uw broer (CGVS X, p. 6). Uzelf verklaart dat u slechts een stiefmoeder heeft, N.B., met wie uw vader getrouwd is na de dood van uw moeder (CGVS X, p. 7). Aangezien jullie beiden verklaren problemen te hebben met jullie stiefmoeder(s) in Guinee, kan het niet overtuigen dat jullie hier geen eensluidende verklaringen over weten af te leggen. Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat jullie ook over de sterftedata van jullie ouders tegenstrijdige verklaringen afleggen. Jullie verklaren beiden tijdens jullie eerste aanvraag dat uw moeder in 2001 en uw vader in 2003 is gestorven (verklaring DVZ X, dd. 22.09.2016, p. 5 punt 13; verklaring DVZ X, dd. 23.09.2016, p. 5 punt 13). Uw broer zegt tijdens zijn persoonlijk onderhoud de sterftedatum niet meer te weten (CGVS X, p. 6-7). U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat uw moeder in 2008 en uw vader in januari 2016 is overleden (CGVS X, p. 8). Geconfronteerd met uw eigen tegenstrijdige verklaringen, zegt u eerst dat ze u die vraag niet hebben gesteld (CGVS X, p. 8).

U wordt erop gewezen dat die vraag u weldegelijk gesteld werden tijdens uw eerste verzoek. U verklaart vervolgens dat u zich die vraag niet herinnert. U wordt opnieuw gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, u herhaalt louter dat de vraag u niet gesteld werd (CGVS X, p. 8). Aangezien de dood van uw vader het begin van jullie voorgehouden problemen in Guinee markeert, mag er op zijn minst verwacht worden dat jullie daar eenduidige verklaringen over weten af te leggen. Ook over jullie woonplaatsen leggen jullie geen eenduidige verklaringen af. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u altijd in het huis van uw vader in Kamsar heeft gewoond (CGVS X, p. 6), terwijl u op de DVZ verklaard heeft dat u ook een tijdje in Conakry heeft gestudeerd en gewoond (verklaring volgend verzoek X, dd. 08.09.2020, punt 10). Hiermee geconfronteerd stelt u louter dat u zich nooit in Conakry gevestigd heeft en de persoon u misschien verkeerd heeft verstaan, hetgeen een weinig aannemelijke verklaring is (CGVS X, p. 6). U verklaart tevens dat uw broer altijd in het dorp Kibola woonde (CGVS X, p. 14). Uw broer zelf verklaart afwisselend in het dorp en in het huis in Kamsar te wonen, en hij stelt dat hij na het overlijden van uw vader samen met u in het huis in Kamsar woonde (CGVS X, p. 10). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over jullie woonplaatsen en familiesamenstelling ondermijnen de geloofwaardigheid van jullie relaas volledig.

Tevens leggen jullie tegenstrijdige verklaringen af over hoe jullie de verkoop van het huis geregeld hebben. U verklaart dat u de eigendomsdocumenten van het huis gevonden heeft op de plaats waar uw vader de documenten bewaarde aangezien u de veiligheidssleutel hiervan in uw bezit had (CGVS X, p. 18). U verklaart dat u de verkoop van het huis heeft geregeld via een vriend van uw vader, die het huis verkocht heeft aan H.K., een bosbewoner die werkt voor de CBG, Compagnie des Bauxites de Guinée (CGVS X, p. 19). Volgens uw verklaringen bracht u uw broer hiervan telefonisch op de hoogte (CGVS X, p. 17). Na de verkoop van het huis werd de overige familie van uw vader uit het huis gezet, zij wonen daar volgens uw verklaringen niet meer (CGVS X, p. 19-20). Deze verklaringen blijken echter geheel niet overeen te komen met de verklaringen van uw broer. Uw broer verklaart namelijk dat hij de documenten van jullie oudere broer, A.C., heeft gekregen, toen deze in 2004 het land verliet (CGVS X, p. 14-15). Uw broer verklaart voorts dat hij de verkoop van het huis via een vriend van hem heeft geregeld en dat hij het huis aan een commandant genaamd Ab. verkocht heeft (CGVS X, p. 12-13). Deze commandant zou jullie familie eerst uit het huis hebben gezet, maar vervolgens zou jullie familie via justitie het recht op het huis terug hebben verkregen, waardoor de commandant zijn huis en geld kwijt was. Volgens uw broer zou de commandant in heel het land naar hem op zoek zijn (CGVS X, p. 18-20). Nog volgens uw broer was u niet op de hoogte van deze verkoop van het huis tot nadat de verkoop geregeld was (CGVS X p. 17). U en uw broer leggen dus over elk aspect van jullie relaas tegenstrijdige verklaringen af. Uw broer wordt hiermee geconfronteerd, maar hij slaagt er niet in enige verklaring te geven, hij houdt vast aan zijn verklaringen (CGVS X, p. 17). Ook u wordt geconfronteerd met de tegenstrijdige verklaringen tussen u en uw broer, ook u slaagt er niet in een verklaring af te leggen die als verschoningsgrond kan worden aanvaard, u houdt eveneens vast aan uw verklaringen (CGVS X, p. 20). Dat u en uw broer er niet in slagen eensluidende verklaringen af te leggen over de verkoop van het huis van uw vader, volgens jullie verklaringen de gebeurtenis die geleid heeft tot jullie vertrekt uit Guinee, haalt de grond voor jullie verzoek om internationale bescherming volledig onderuit. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan jullie verklaringen als zouden jullie nu door jullie overige familie of een commandant in Guinee worden gezocht omwille van deze gebeurtenis.

Gezien uw verklaringen niet als coherent, gedetailleerd en plausibel kunnen aanzien worden kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend. Gezien uw asielrelaas als ongeloofwaardig wordt bevonden, maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.”

Het door u neergelegde document is niet in staat bovenstaande vaststellingen te ondermijnen. Het betreft namelijk louter een kopie van uw geboorteakte (CGVS X, p. 5). Nergens uit dit document kan enige informatie worden afgeleid met betrekking tot uw problemen in Guinee.

Tenslotte wordt opgemerkt dat u verklaart dat u in België bij uw oudere broer wilt verblijven (CGVS X, p. 11-12). Het feit dat u een broer heeft die in België zou verblijven, heeft gééenszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus

te verlenen. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift

2. In een eerste middel voert verzoeker aan dat “het besluit die hem het politiek vluchtelingenstatus weigeren genomen door het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de zin van de artikel 48/3 van de wet van de 15.12.1980 maar ook de de artikel 1 ven de Geneefse Conventie over vluchtelingen en de artikel 48/3 van de wet van de 15.12.80 maar ook van de niet erkenning van de subsidiaire bescherming op basis van het artikel 48/4 van de wet van de 15.12.1980 genomen op het datum van de 21 december 2020 en betekend op het datum van de 21 december 2020 overtreedt duidelijk de voorschriften van een passende motivatie van de formele akten genomen door de administratieve overheden en dit met opzicht op de artikelen 1, 2 et 3 en volgens de wet van de 29 juli 1991 relatief tot de formele motivatie van de administratieve akten, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van de 15.12.1980 en het feit dat het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen duidelijke beoordelingsfout begaan heeft en het principe van goed beheer overtreden heeft.”.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“In het raam van zijn beslissing van zijn weigering het politiek vluchtelingenstatus, zoals die van de subsidiaire bescherming, heeft het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen geschat dat de verklaringen die de verzoeker gegeven in het raam van zijn asielaanvraag niet geloofwaardig kunnen zijn en verwijzen naar het besluit van weigering die tegenover zijn broer Al.C. genomen werd.

Dus, stelt de verzoeker vast dat geen enkel ander motief aangeduid word door het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen om zijn aanvraag voor internationale bescherming en subsidiaire bescherming te weigeren.

Inderdaad, deze beslissing, zoals hierboven aangeduid is alleen maar gebaseerd op de motivatie van de beslissing van weigering die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de statelozen genomen werd tegenover zijn broer.

Dat de verzoeker schat dat het geen adequate motivatie is.

In dit opzicht, herinnert hij dat de verplichting tot een formele motivatie die ten laste van de administratieve overheid is absoluut niet de gedetailleerde weerlegging van alle voorgebrachte argumenten van de verzoeker inhoud.

Niettemin, draagt zij de verplichting deze laatste te informeren over de redenen die de betwiste akte bepaalt hebben en dit door een duidelijke motivatie en die zelfs op impliciete, maar zekere wijze op de essentiële argumenten antwoord.

De verzoeker schat dus dat de genoemde formele motivatie verplichting aan de welke de administratieve overheden gebonden zijn hem moeten toelaten om de redenen op de welke zich deze baseert te kennen, door op duidelijke en ondubbelzinnige wijze de redenering van haar opsteller aan te tonen en in het voorval om hem de mogelijkheid te geven haar te kunnen betwisten voor de administratieve jurisdictie.

Dus, is het aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te controleren of de administratieve overheid die de betwiste beslissing heeft genomen in casu opgestelde feiten niet onthouden heeft die niet uit het administratieve dossier uitkomen en of zij niet de genoemde feiten in de materiële zoals formele motivatie van haar beslissing gegeven heeft en een interpretatie die een manifeste beoordelingsfout bezit.

In dit opzicht, schat de verzoeker dat de eenvoudige verwijzing naar de weigering tot de beslissing van erkenning van het politiek vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming van zijn broer zonder andere expliciete motivatie niet gevolgd kan worden.

Inderdaad, de verzoeker schat dat het hem niet mogelijk is de redenen te verstaan om de welke zijn verklaringen bij de Raad niet in rekening genomen kunnen worden, door het eenvoudige feit dat zijn broer een asiel aanvraag ingeleid heeft op basis van dezelfde feiten en dat men hem een beslissing van weigering betekend heeft.

Inderdaad, het is aan het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen de redenen uit te leggen voor de welke de verklaringen van de verzoeker, in het raam van zijn verhoor van de 27

oktober 2020 niet een bepaalde geloofwaardigheid weer opstellen konden en dit met opzicht op de negatieve beslissing die tegenover zijn broer genomen werd.

Dat de verzoeker schat zo een motivatie niet gevolgd kan worden.

Dat de beslissing dus nietig verklaard moet worden."

In een tweede middel voert verzoeker aan dat *"het besluit die hem het politiek vluchtelingenstatus weigeren genomen door het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de zin van de artikel 48/3 van de wet van de 15.12.1980 maar ook de de artikel 1 ven de Geneefse Conventie over vluchtelingen en de artikel 48/3 van de wet van de 15.12.80 maar ook van de niet erkenning van de subsidiaire bescherming op basis van het artikel 48/4 van de wet van de 15.12.1980 genomen op het datum van de 21 december 2020 en betekend op het datum van de 21 december 2020 overtreedt duidelijk de voorschriften van een passende motivatie van de formele akten genomen door de administratieve overheden en dit met opzicht op de artikelen 1, 2 et 3 en volgens de wet van de 29 juli 1991 relatief tot de formele motivatie van de administratieve akten, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van de 15.12.1980 en het feit dat het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen duidelijke beoordelingsfout begaan heeft en het principe van goed beheer overtreden heeft."*

Hij ontwikkelt het middel als volgt:

"De verzoeker schat ook dat deze beslissing onvoldoende gemotiveerd is, vanaf het moment dat de verzoeker opgesteld heeft dat zijn oudere broer A.C. Guinee in 2004 verlaten heeft na politieke problemen en dat hij zich bovendien in België gevestigd heeft.

Echter, uit een recent verslag van het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen van de 25 mei 2020 over de politieke situatie in Guinee schijnt het dat :

[citering landeninformatie]

Dus blijkt het duidelijk dat heden de politieke situatie in Guinee heel gespannen is.

Dat de leden van de politieke oppositie onder vervolging lijden.

Echter, vanaf het moment dat de verzoeker een familielid heeft die Guinee verlaten moest om politieke redenen, is het aan de Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen te onderzoeken of de geïnteresseerde wel of niet onder vervolgingen kon lijden door de Guineese overheid in het geval van een terugkomst en vooral te controleren of de familieleden van politieke tegenstanders in Guinee ook onder vervolging lijden kunnen in het geval van een terugkomst naar Guinee.

Echter, deze onderzoeking werd in geen enkel geval uitgevoerd door de Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen.

Dat het dus van toepassing is de beslissing nietig te verklaren en de zaak terug te wijzen naar het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen, zodat deze de situatie van familieleden van Guineese politieke tegenstanders in het geval van een terugkeer naar Guinee kan onderzoeken."

In een derde middel voert verzoeker aan dat *"het besluit die hem het politiek vluchtelingenstatus weigeren genomen door het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de zin van de artikel 48/3 van de wet van de 15.12.1980 maar ook de de artikel 1 ven de Geneefse Conventie over vluchtelingen en de artikel 48/3 van de wet van de 15.12.80 maar ook van de niet erkenning van de subsidiaire bescherming op basis van het artikel 48/4 van de wet van de 15.12.1980 genomen op het datum van de 21 december 2020 en betekend op het datum van de 21 december 2020 overtreedt duidelijk de voorschriften van een passende motivatie van de formele akten genomen door de administratieve overheden en dit met opzicht op de artikelen 1, 2 et 3 en volgens de wet van de 29 juli 1991 relatief tot de formele motivatie van de administratieve akten, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van de 15.12.1980 en het feit dat het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen duidelijke beoordelingsfout begaan heeft en het principe van goed beheer overtreden heeft."*

Verzoeker betoogt als volgt:

"Opnieuw herinnert de verzoeker dat in het raam van zijn asiel aanvraag, hij ook familiale problemen voorlegt met zijn stiefmoeder.

Bijzonder zware familiale problemen die het verkoop van de familiale woning door hem veroorzaakt hebben om eeuwige conflicten met zijn stiefmoeder te vermijden.

Dat zich dus de vraag stelt van intra-familiale conflicten in Guinee en het gedrag van de Guineese overheden daar tegenover.

Echter, dient er de persoonlijkheid van de verzoeker in rekening te nemen die Guinee vrij jong verlaten heeft wanneer hij 26 jaar oud was en dat hij geen studies gedaan heeft.

Dat hij dus een bijzonder kwetsbare persoon is die moeilijkheden had om zich tegen zijn stiefmoeder te verzetten in het raam van een familiaal conflict en vooral om een eventuele bescherming te kunnen genieten van de Guineese overheden.

Echter, op geen enkel moment heeft het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen de vraag van het intra-familiaal geweld onderzocht en het gedrag van de Guineese overheden daar tegenover.

Dat het dus weer van toepassing is de beslissing nietig te verklaren en de zaak terug te wijzen naar het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de statelozen, zodat hij deze vraag kan onderzoeken."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

7. Verzoeker hekelt dat de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus in zinnen hoofde enkel gebaseerd is op de motivatie van de weigeringsbeslissing die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen werd in hoofde van zijn broer Al.C..

Te dezen dient opgemerkt dat verzoeker Guinee samen met zijn broer, Al.C., heeft verlaten en ze zich aangaande de redenen die hebben geleid tot hun vertrek uit Guinee op dezelfde problemen beroepen (notities van het persoonlijk onderhoud van 27 oktober 2020 (hierna: notities), p. 7).

Uit lezing van de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat verweerder zich bij de beoordeling op zowel verzoekers verklaringen als die van zijn broer heeft gebaseerd.

De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas.

Gezien verzoeker uitsluitend steunt op dezelfde voorgehouden problemen als die van zijn broer Al.C. kon verweerder volstaan met een verwijzing naar de motivering van de weigeringsbeslissing in hoofde van verzoekers broer waarin ook (tegenstrijdige) verzoekers verklaringen werden opgenomen.

8. Verzoeker haalt in het verzoekschrift aan dat zijn oudere broer A.C. Guinee in 2004 na politieke problemen verlaten heeft en zich in België gevestigd heeft. Hij verwijst naar de COI Focus van 25 mei 2020 over de politieke situatie in Guinee en betoogt dat verweerder had moeten onderzoeken of verzoeker als familielid van iemand die Guinee diende te verlaten om politieke redenen vervolging door de Guineese overheid kan lijden.

Uit de door verzoeker geciteerde informatie kan blijken dat de politieke situatie in Guinee gespannen is, alsook dat de ordediensten in het kader van betogingen in de meeste gevallen gebruik maken van buitensporig geweld en dat politieke tegenstanders worden gearresteerd. Uit deze informatie komt echter niet naar voor dat familieleden van politieke tegenstanders zouden worden gevisieerd.

Hoe dan ook, verzoeker kan niet volstaan met de verwijzing naar de algemene (politieke) situatie in het land van herkomst en een algemeen rapport dienaangaande om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst zou worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

Niettemin het verzoeker is die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen, heeft verzoeker doorheen de procedure geen enkele melding gemaakt van een vrees voor vervolging omwille van de voorgehouden (vroegere) politieke activiteiten van zijn oudere broer A.C.. Hij brengt deze vrees pas voor het eerst aan in zijn verzoekschrift.

Tevens dient opgemerkt dat deze broer Guinee reeds in 2004 verlaten heeft en dat verzoeker nalaat aan te tonen dat zijn vrees voor vervolging als familielid van een politiek opposant – indien aannemelijk, *quod non* – op heden actueel is.

9. Verzoeker herneemt in het verzoekschrift dat hij familiale problemen heeft met zijn stiefmoeder. Hij gaat echter voorbij aan de omstandige motiveringen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat hij en zijn broer Al.C. tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun stiefmoeder(s), wat de geloofwaardigheid van hun problemen met deze stiefmoeder(s) ondermijnt. Gelet op het feit dat verzoeker zijn problemen met zijn stiefmoeder(s) niet aannemelijk maakt, alsook op de terechte motivering dienaangaande in de bestreden beslissing, is dan ook niet ernstig van verweerder te eisen dat hij “*de vraag van het intra-familiaal geweld onderzocht en het gedrag van de Guineese overheden daar tegenover.*”.

10. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, te verklaren of te weerleggen.

De elementen van deze motivering luiden als volgt:

- verzoeker en zijn broer Al.C. leggen geheel tegenstrijdige verklaringen af over de samenstelling van hun familie, onder meer over hun stiefmoeder(s), de dood van hun ouders en hun woonplaatsen;
- verzoeker en zijn broer leggen tegenstrijdige verklaringen af over de verkoop van het huis van hun vader, wat nochtans de gebeurtenis is die geleid heeft tot hun vertrek uit Guinee.

De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

11. Waar verzoeker meent dat zijn persoonlijkheid in rekening dient worden genomen, met name dat hij Guinee vrij jong op 26-jarige leeftijd verlaten heeft en geen studies heeft gedaan, licht hij allerminst toe op welke wijze verweerder geen rekening zou hebben gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden.

Te dezen dient opgemerkt dat een verzoek om internationale bescherming plaatsvindt op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker (cf. artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet).

Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering in het verzoekschrift, maar toont op geen enkele wijze aan dat geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden.

12. De bij het CGVS neergelegde kopie van geboorteakte is niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

13. De Raad merkt ten overvloede op dat aan verzoekers broer bij arrestnummer 252 418 van 9 april 2021 de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd.

De motivering aangaande verzoekers broer luidt als volgt:

“5. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de invloedrijke status van zijn schoonmoeder, die de weduwe is van een commandant, en meent dat de vraag moet worden gesteld of hij in Guinee recht zou hebben op een eerlijk proces, of hij een onevenredige of discriminerende straf zou krijgen en of hij zou worden geconfronteerd met onmenselijke detentieomstandigheden. Daarnaast verwijst verzoeker naar landeninformatie aangaande de detentieomstandigheden in Guinee.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat, gelet op de flagrant tegenstrijdige verklaringen van hemzelf en zijn broer aangaande de familiesamenstelling en het verloop van de vermeende problemen, geen geloof wordt gehecht aan zijn voorgehouden problemen met zijn stiefmoeder.

Waar verzoeker meent dat hem omwille van het feit dat zijn stiefmoeder de weduwe is van een commandant een eerlijk proces zou worden ontzegd, hij zou worden veroordeeld tot een onevenredige of discriminerende straf en hij zou worden geconfronteerd met onmenselijke detentieomstandigheden, zijn er bovendien geen concrete indicaties dat verzoeker in geval van terugkeer Guinee zou worden voor de rechter gebracht. Verzoekers vrees voor een mogelijk proces, straf en detentie is derhalve louter hypothetisch.

Verzoekers verwijzingen naar algemene landeninformatie aangaande de detentieomstandigheden in Guinee (stukken 3 tot 5, gevoegd bij het verzoekschrift) volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk zal worden vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

6. Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en wijt de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van hem en zijn broer aan de psychologische kwetsbaarheid en geheugenproblemen van zijn broer, alsook aan het gegeven dat zijn broer analfabeet is. Verder stelt verzoeker dat het aannemelijk is dat zijn broer met het oog op wraak en ten nadele van hem heeft gelogen over de manier waarop het huis van zijn vader te koop werd aangeboden.

Vooreerst legt verzoeker geen enkel element voor ter ondersteuning van de psychologische toestand en geheugenproblemen van zijn broer en toont hij niet aan dat het cognitief geheugen van zijn broer dermate zou zijn aangetast waardoor deze in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen. Uit de loutere verwijzing naar de verklaringen van verzoekers broer ("Dat ben ik vergeten, het is lang geleden. Ik heb veel problemen aan mijn hoofd, ik vergeet van alles.", notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer M.C., p. 17) kan geenszins worden afgeleid dat deze aan ernstige geheugenproblemen zou lijden. De vermeende geheugenproblemen van verzoekers broer kunnen de vastgestelde tegenstrijdigheden niet verschonen.

Verzoeker toont voorts niet aan dat het voorgehouden analfabetisme van zijn broer diens verstandelijke vermogens aantast en dat zijn broer hierdoor niet in staat is zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers broer blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoekers broer kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Daarenboven werd verzoekers broer tijdens het persoonlijk onderhoud bijgestaan door zijn advocaat zodat zijn eventuele beperkingen konden benadrukt worden, wat niet is gebeurd.

Ook kan niet worden aangenomen dat verzoekers broer uit wraak valse verklaringen zou afleggen ten aanzien van de asielinstanties, gezien hij op die manier ook zijn eigen kansen op het verkrijgen van internationale bescherming hypothekeert.

Te dezen dient opgemerkt dat het de taak en de plicht is van de Belgische asielinstanties om grondig en zorgvuldig te werk te gaan bij het onderzoek van de merites van elk individueel verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van de deugdelijkheid, de coherentie en de waarachtigheid van de verklaringen maakt integraal deel uit van de behandeling van een verzoek om internationale bescherming zodat verweerder bezwaarlijk kan worden verweten nauwgezet na te gaan of de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud niet strijdig zijn met eerder afgelegde verklaringen, met verklaringen van andere familieleden of met objectieve gegevens uit het administratief dossier. Het is evenmin onredelijk dat van verzoekers die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven, verwacht wordt dat zij eensluidende verklaringen aflegden over de essentiële elementen van hun asielrelaas. Aldus kon verweerder bij de vaststelling van manifeste en relevante tegenstrijdigheden besluiten dat dit in ernstige mate de geloofwaardigheid van de asielmotieven aantast.

Verweerder heeft terecht rekening gehouden met de verklaringen van verzoekers broer bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Gelet op de in de bestreden beslissing vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn broer aangaande hun familiestelling en het verloop van de problemen in Guinee, die verzoeker met zijn verweer in het verzoekschrift allerminst ontkracht, hecht de Raad in navolging van verweerder geen geloof aan het door verzoeker voorgehouden asielrelaas en vermeende vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Guinee.

7. Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden met de verklaringen van zijn broer werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Bovendien kan nog worden opgemerkt dat verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis heeft genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt en verzoeker niet langer belang heeft bij het aanvoeren van een schending van die bepaling.

8. Verzoeker toont met zijn algemene bemerkingen aangaande het verloop van een interview bij de DVZ niet aan dat zijn onderhoud bij de DVZ een onregelmatig verloop kende.

Wat verzoekers vermeende schending van de rechten van verdediging betreft omdat asielzoekers tijdens het interview bij de DVZ niet worden bijgestaan door een raadsman gaat verzoeker eraan voorbij dat de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rechtsprekende organen zijn en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven in administratieve procedures enkel in tuchtzaken gelden, behoudens andersluidend voorschrift.

Artikel 6 van het EVRM is niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verder dient opgemerkt dat verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien gaf verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat het gehoor bij de DVZ heel goed verlopen was en hij hierover geen opmerkingen had (cf. notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 4).

Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat er "een misverstand/vertaling was van de kant van het agent en/of de tolk" en dat de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen tijdens het interview bij de DVZ en het persoonlijk onderhoud hieraan te wijten zijn."

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS